

کاریگه‌ریی پراغماتیک و فهره‌نگ و زمان

لە کەشی کوردەواریانەی

چیروکی رونه زنگی حه مه سه ندا

پ.ی.د. هوگر مہ حمود فہریج

بیشہ کی:

ئاشکرايە، كە زمان ئەگەر پىيىنە كىرىدىنى بەرهە و مىرىنى دەبات، هەربىھە و پىيىھەش پىيەنە نۇوسىنى دەبىتە هوى سىستېپۇن و لە دەستدانى كارايى. دېيىارە نۇوسىنىش چەندان جۆرى ھەن، كە هەرييە كەيان ھەلۈمەرجى تايىبەت بەخۆى ھەيە. بۇنۇونە نۇوسىنى باھەتى زانستى، جودايدە لە باھەتى ئەدەبى و مروقىي. جائە وەي كە بە پلەي يەكەم دەبىتە پارىزىھەر فەرھەنگ و تەنانەت كەلتۈرۈ نەتەوە، ئەو نۇوسىنى ئەدەبىيە، بە پلەي يەكەم مىش چىرۇك و پۇمان و يادھەورى و ... تاد، يىن. ئەوهى خىزمىيە سەر كەلکەلەيلىكولىن لەم چىرۇكەي عەلادىن سەججادى، ئەوه زمانزانى و بەئاگايىي ئەو بۇو لە فەرھەنگ و كەلتۈرۈ ئەدەبى كوردى و ھاواكەت ئەو دىلسۈزۈيەي بۇ زمانى كوردى و بەئاگايىي لەوهى، كە ئەگەر زمان نەبىت نەتەوەش لەناؤدەچىت. هەروەك ئەوهى خۆى چەندان جار لە پىشەكى يى كىتىبەكانىدا ئەوهى چەندىبارە كەردىوەتتەوە. بۇنۇونە لە پىشەكى يى بەرگى يەكەم و دووھەمى رىشتەي مروارىدا، كە لە ٢٤/٣/١٩٥٣دا نۇوسىيويە لە ١٩٥٧دا چاپكراوه، ئەوهى خىزتووەتە بۇو، كە مەبەستى سەرەكى لەلای ئەو زمانە. پىشىوايە كە ئەگەر زمان نەبىت، ئەوا نەتەوەش نايىت، مانەوهى كوردىش بەھۆى مانەوهى زمانەكەوهىيە. دوواتر لە كۆتايى ئەو كىتىبەدا، دەلىت: "من بۇ دانان و پىكھىستى ئەم كەتىبە گەللى شوين گەرام و هەلسۈكەوتم لەگەل گەللى كەسى سادەو بەرزدا كرد. لەبەرى ئەم فرمانەم ئەوەم دەستكەوت، كە كۆمەلە ئەدەبىيەكى لە وشەي كوردىي پەتىم بۇ ھاتە ئەنجام. لەمەوھ ئەگەر كەتىبىيەكى وەها نەبۈوايە ئەو وشانە نەئەچۈونە ناو خەزىنەي سامانى مانەوهى زمانى كوردى و لەوانە بۇو ھەروا بەرەبەرە بۆخۇيان لە ئاخرا ئەپۈوكانەوە"^(١). كەواتە ئەو ئەرك و ماندۇوبۇونەي لە بىنماۋى، ئەوەدا بۇوە، كە وشە و فەرھەنگ، كوردى، و كەلتۈرۈ زمانەكەي، بىمارىزىت.

هر وايشه، چونكه ئەگەر لە بەرهەمه کانى بىوانىن و تەنبا ئەم چىروكە بکەينه نموونە، ئەوا دەبىينىن كە دەيان وشەو زاراوه و گوزارشتى كوردى ى پەتى لە دووتويىدا گىدكىدووهتەوه، جائەگەر كە متازۇر ھىندىكىيان بەكارھىنانىشيان لەم رۆزگارەدا دابىتىيە كىزى، ئەوا بەھۆى چىروكەكەوه

^(۱) رشته‌ی مرواری، علائدین سه‌جادی، (پرگی ۱ تا ۴)، کتبی سه‌دهم زماره (۲۶۰)، ل (۱۷۷).

پاریزراون و لهناوشاچن. ناشکراشه، که زمان کۆمەلیک ئەركى هەن، يەكىك لەو ئەركانە، زمانى نووسراوه، که ئەركىكى زۆر گرنگە، چونكە هەروهك (نایف خرما) دەلىت: "ھەرچەندە كۆمەلیکى دىيارىكراو دەتوانىت ئايىن و كەلتۈور و ئەفسانە و ئەدەبەكەي لە نەوهەيەكەو بۇ نەوهەيەكى تر بگويىزىتەوە، بەلام ئەو كەلتۈورە دەشىت تووشى ونبۇون بېيت ياخود گۈرلان و لادانى بەسەردابىت، هوئى ئەوهەش بە لەپەركىدن و يادەوھەرىيەو بەندە، ياخود بە لايەنى دەرۇونى ي مروقەوە بەندە. جا هەر ئەو كۆمەلە خۆي ئەگەر گەشە بکات بېيتە كۆمەلیکى ئالۆز و كەلەپۇورەكەي زۆر زىادبکات و بەشىۋەيەك كە ئىتەر نەتوانرىت پشت بە تاكەكان و يادەوھەرىيەن بېەستىت، ئەوا تاكە ھۆكار بۇ پارازتنى ھەموو ئەوانە، توماركىرىدىيانە بە نووسىن".^(۲)

جىڭە لهەش زمانزانى و كارامەيىيە زمانىيەكەي سەججادى وايدىدووه، كە زۆر كارايانە مەبەستە كانى چ لەپىڭە ئاسايىي و چ لەپىڭە بەكارھىنانى كاركىرىدىي زمان (پراگماتىك) وە، بەباشى بگەينىت، بە چەشىنىك، كە بېيتە جەختى ئەوهى كە لە زماندا زمانزان و كارامەبووه. بەوهۇيەوە، لىكۆلینەكە لەيەك بەشدا و بە دوو پار پىشىكەشىدەكىرىت، لە پارى يەكەمدا: لە زمان و زمانزانى ي سەججادى لە پۇوانگەي چىرۇكەكەوە، دەدۇوين. لە پارى دووهەمدا: لايەنى كاركىرىدىي ي زمان (پراگماتىك) وەك ھۆكارىيەكى كارايانە ئەيىاندىنى واتاو مەبەست لە چىرۇكەكەدا، دەخرىتە بۇو. لىكۆلینەكە ئاسايىي بە پىشەكىيەك دەستپىيەدەكتات و لە كۆتايسىدا، جىڭە لە ئەنجام و سەرقاوهكان، كورتەي عەرەبى و ئىنگلىزى ي لىكۆلینەكەش پىشىكەشىدەكرىن.

۱/ زمان و زمانزانى ي سەججادى:

گومان لهەدا نىيە، كە چىرۇكنووس پىيوىستى بە كەرهستەي زمانى ي زۆر و بە شارەزايى لە ھەلومەرجى ژىيان و بە زمانزانى و بە بەئاكاىي لە ھونەر و شىۋازەكانى دەرىپىن و تەنانەت لە سروشتى ئاخاوتىن ي ئىيوان ئاست و چىنە جوداكانى ئاوا كۆمەل، دەبىت. ئەم لايەنانە بۇ چىرۇكنووس دەبنە ھۆكارى كارىگەر لە چۈنۈيەتى ي گۈزارشتىرىن لە بارو خوازتە جۇراوجۇرەكانى مروق، كە خولىيات ئەيىانلىيان لە پىنناوى پىوهندىكىرىدىندا، گىنگلىپىيەدەرات. بەواتايەكى تر، ھەركاتىك چىرۇكنووس لەم لايەنانەوە دەستەپاچەبىت، ئەوا وەك ئەو سەربازەدەبىت، كە بچىتە جەنگەوە، بەلام بىچەكىت.

كەواتە چىرۇكنووس بەبى ھەبۇونى ئەو ھۆكارانە، ناتوانىت گويىگەر خويىنر بەيىنەتە سەر كەلەكەلمى گەيشتن بە كۆتايمى ي چىرۇكەكە. خۇ ئەگەر ئەو ھۆكارانە لە ئاستىكى باشدا دەستەبەرىپۇن، ئەوا گويىگەر و خويىنر بەدۇواي خويدا پەلكىشىدەكتات و حەزى گەيشتنە كۆتايسىيان تىدا چەكەرە دەكتات، بەمەش زەمینە بۆكەيىاندىنى مەبەستەكانى چىرۇكنووس دەرەخسىت، كە ھەر ئەمەش خوازتى بەنەرتى ي چىرۇكنووسە. دىيارە ئىيمە لەم لىكۆلینەدا لە ھونەر و تەكニكى چىرۇكنووسىن نادۇوين، بەلکو تەوھەر زمانە و ھاوكات ئەولايەنانەي، كە پىوهندىيەن بە چۈنۈيەتى

^(۲) نایف خرما، أضواء على الدراسات اللغوية المعاصرة، ل (۲۱۴).

ی به کارهای تاریخی زمانه و همیه، مهندسین. بوئم مهندسی شیک لهو دووازده چیزکه، که ماموستا (علادین سه جادی) له چله کانی سده‌ی پیشودا نووسیونی و له گوفاری گهلاویزدا بلاویونه و دوواتر له ۱۹۶۰، همویان کوهدکاته و له کتیبیکدا به ناوی (همیشه به هار) وه بلاویانده کاته وه. ئیمهش له یه کیک لهو چیزکانه ده کولینه وه، که ئه ویش: (رونه زندگی حمه‌سنه). له چیزکه دا، به ناشکرا ئه وه هستپیده کریت، که سه جادی نهک هر زمانزانه، به لکو بهوردی به ئاگایه له ژیانی پر کویره و هری گوندن شینانی چله کانی کورستان. هاواکات به وریا بیه و پاله وانی چیزکه دینیتە قسەو به زمانیکی کوردی ی پاراو، هروهک ئه وهی، که به راستی ئه وه خودی (حمه‌سنه) په سنی و هرزو سال و باری ژیان و برستی و نهداری و پهنج بیه وری ی خۆی و خیزانیمان بؤ ده کات. په سنیک که هلبزاردنی و شه و ئیدیم و میتا فوره کانی هلقوه وی فرهنگی گوندن شینانی ناوجه‌یه کی کورده وارین، دیباره شیواری دوواندنه کان، خویان به رهه مهیتی و ا atan. هروهک (احمد مختار عمر)، دهیت: "واتای شیواری ئه و جوره‌ی واتایه، که له و تراویکدایه و به پیی هلمه‌رجی کومله‌یه تی ی زمانبه کارهینه که و ئه و ناوجه جوگرافیا بیه که ئه و سهربه جیگه‌یه، سهره‌لددات".^(۳)

واته ئه و شیواری ئاخاوتی ناوجه جوگرافیا بیه چیزکه، واده کات بتوانیت له پیکه‌یانه وه، به بی ناوی گونده کانیش، پیکه جوگرافیا بیه که دهستنی شانبریت. دیباره ئه دهستنی شانکردن ش به چهند نیشانه‌یه کی زمانی دهیت. بونمونه خودی ناو له کورده واریدا تارا دهیه ک دابه شبوونیکی جوگرافیا ی همیه، ئه دابه شبوونه ش واده کات، که هیندیک ناو به زوری له ناوجه‌یه کی دیاریکراودا باوبن و به رگوی بکهون. له وانه ش ناوی پاله وانی چیزکه، که (حمه‌سنه). هربه و چه شنه ش ناوه کانی خانزاد، که نیوه ناوه که ده کریت (خازه)، ئه و نیوه ناوه مهراج نییه له گشت کورستاندا به و چه شنه بیت، ئه گرچی خودی ناوه که له زوریه ناوجه کانی کورستاندا بونی همیه، واته (خانزاد) و دک ناو بلاوه، نهک نیوه ناوه که دیباره ناوه کانی تریش که متازور هر به و چه شنه، واته فلامه ز، بارام، حمه رهش، پیروز و نیوه ناوه که دی (پیزه) یه، مسته فاو نیوه ناوه که دی (مچه) یه. واته هلبزاردنی ناوی که سه کان پیوه ندیی به به ئاگایی ی سه جادی وهیه له سروشی ناونان و ناوه هینانی ناوه کان له سه رزاري که سانی ناوجه جوگرافیا بیه که چیزکه، چ و دک خودی ناوه کان و چ و دک ده بپرینه فونه تیکیه کانیان، یا خود نیوه ناوه کان. جگه له وش چیزکه که ئاماژه‌یه بؤ زمانزانی و به ئاگایی له فرهنگی تایبەتی گوندن شینان، له بواری کارو فرمانیان و هروهها که رهسته و هاتوچ و هروهها نیشانه کانی کات، که له زور باردا هلقوه وی ژینگه کشتوکالی و ئاشه لدارین. هه مو ئه مانه که رهسته زمانی ی تایبەتیان هن. بویه ئه گهر چیزکنووس زمانزان نه بیت و فرهنگی که باری نه بیت، ئه وا له هر جیگه که چیزکه که دا و شه و زاراوه ه ناوجه تر به کارببات، ده بیت هه دروستکردنی گومان

^(۳) بوزانیاری پتر له بواره بیه، بروانه: علم الدلالة، الدكتور احمد مختار عمر، ل (۳۸).

سه‌باره‌ت به کارامه‌بیبه زمانییه‌که‌ی. کاتیکیش که چیزکنوس پووبه‌ری جوگرافیایی ی له چیزکه‌که‌دا فراوانده‌کات، ئهوا ئه‌م کاره له‌پیگه‌ی ناوی شوینه‌وه ده‌کات، که له‌پشت ئه‌م ناوی‌ینانه‌وه مه‌به‌ستیکی شارراوه هه‌ستیپیده‌کریت، ئه‌ویش به‌زاندنه سنوره ده‌ستکرده‌کانی کوردستانه، چونکه چیزکه‌که له باشوروی کوردستاندا ده‌گوزه‌ریت، که‌چی بو گیاسالمه (حه‌مه‌سنه) و (حه‌مه‌په‌ش) ده‌چنه کویستانی لاجان له پوژه‌لات. له‌لایه‌کی ترهوه له باشورو هیمامی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ر پولیس بوبه، که‌چی سه‌جادی جه‌ندرمه بو پولیس به‌کارده‌هیینیت. واته هینانی ئه‌م که‌ره‌سته زمانییانه له‌خووه نین و مه‌به‌ستی شارراوه‌یان له‌پشته‌وه‌یه، چونکه هه‌روهک ده‌زانین جه‌ندرمه هیمامی ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ری باکووری کوردستانه. کواته خودی ئه‌و که‌ره‌سته زمانییانه که له چیزکه‌که‌دا هینراون، گوزارشت له دوو چه‌شن ده‌سه‌لاتی چه‌وسینه‌ر ده‌که‌ن، که ئه‌وانیش ده‌سه‌لاتی پامیاری و چینایه‌تین، چونکه وشه‌کانی ئاغاو سه‌کارو پیاو و گزیر، ئه‌مانه هیماماکانی چه‌وساندنه‌وهن بو جووتیارو گوندنشینان، هه‌روهکچون جه‌ندرمه و (ص... به‌گ) هیمامی چه‌وسینه‌ری رامیارین. چه‌ندان گوزارشت له چیزکه‌که‌دا هن، که بوخویان بوواریکی واتایی له‌لایه‌نی چه‌وساندنه‌وهی گوندنشینانه‌وه دروستده‌که‌ن، له‌وانه‌ش گوزارشته‌کانی: هاتنه ویزه، له ته‌ویله‌توندکردن، په‌نابوپردن، راپیچدان، شانوقولکوتان، نه‌مرونه‌ژی...تاد. ئه‌مانه که‌ره‌سته‌گله‌لیکی زمانین، که ئه‌گه‌ر له بوواری واتایی ی چه‌وساندنه‌وهدا نه‌بن، ئهوا بیگومان له په‌ریزی واتایی ی ئه‌و بوواره‌دان^(۴).

وشه‌گله‌لیکی تر، که سروشتن ئامیرو کله‌لوپه‌لی زیانی گوندنشینین، له‌وانه‌ش: بیلاسن، ته‌شوئ، گاپام. هیندیک وشه‌ی تر به‌کاره‌ینراون، که له زیانی گوندنشیناندا ده‌چنه بوواری واتایی ی ناوی شوینه‌وه، وهک: پشتی، بنه‌ران، گه‌ور، ته‌ویله. کۆمه‌لیک وشه‌و میتا‌فپرو ئیدیهم، که هه‌ر سه‌ر به زینگه‌ی کشتوكالی و ئازه‌لدارین، له‌وانه‌ش: قه‌رسیل، به‌ره‌جعوت، سه‌پانی، بیگار، سه‌لهم، سالی چاک، گیاسالمه، قه‌فکردن، گاپان، گاگه‌ل، ئانی شوانی، پانه بیره، گیره‌کردن، که‌کردن، خه‌رمان‌سورکردن، خه‌رمان‌هه‌لگرتن، حاسلات، راپیکه‌وهنان، ئاثال و شکردن، هیزه پون...تاد. دیباره به‌ئاکایی له واتای ئه‌و وشه‌و زاراوه و ئیدیهم و میتا‌فپرانه، که تیياندایه تایبەت به زینگه‌ی تایبەتن، تیکه‌یشتەن لییان و به‌کاره‌ینانیشیان کارامه‌بی ی زمانیی پیده‌ویت، چونکه هه‌روهک نووسه‌ر (جه‌لال مه‌حموود عەلی) له پیشەکى ی کتىبەکه‌یدا، ده‌لیت: "هیشتا ته‌واو چاوم نه‌کرابووه‌وه، به‌لامه‌وه سه‌یربیو له زور هه‌لويستدا هه‌ندیک کەس، له‌بری ئه‌وهی مه‌رامیکی دلیان به قسەیه‌کى ساده ده‌ربین، به په‌ندیک، یان به وته‌یهک ده‌ریاندەبپی که لیکچوادنی تیدابوو، هه‌ندیکی تیده‌گه‌یشتەن و نۇریشى نا. ئه‌و هه‌ندھیه، جۆره خوشى و پیزىکى به قسەکه ده‌داو هه‌ندیکی دیکه‌ی وهک نوكتە، یان گالتەوگەپ ده‌هاتە پیش چاوم، ئه‌وهی دیکه‌یشى پائى پیوه‌دەنم بیریان لیبکه‌مه‌وه..."^(۵). ئه‌م قسانه له که‌سیکى به‌ئاگا له کله‌پوور و کارکردوو له زماندا و

^(۴) بو زانیاری ی پتر له‌وباره‌یه‌وه، بیوانه: بوواره واتایییه‌کان، هۆگر مه‌حموود فه‌رەج، ل (۴۸).

^(۵) ئیدیوم له زمانی کوردیدا، جه‌لال مه‌حموود عەلی سوبھانی، ل (۹).

کوکه‌رهوهی زوییک له ئیدیه‌می زمانی کوردی، گوواهی ئوهن، که ئەم کارامه‌بیبیه زمانییانه نەک هەر له قۇناغىکى تەمەنی مروقەوه بەدەستىدین، بەلکو بەكارھینانىشيان له نۇوسىندا نىشانەی لىرمازىن و بۇ خويىنرىش ھاندەرى يېركىدنهون، سەربارى چىژبەخشىن به خويىنرا و پىيىزبەخشىن به زمان و گۈزارشتەكان.

^(۱۷) فهراد شاکه‌لی، همه‌میشه به‌هار، ل

^(٧) بو زانیاری ی بتر، بروانه: لکولینه و زمانه و انبیه کان، بروفسور د. محمد معروف فهتاج، ل (۱۸۳).

^(۸) هه ميشه بهار، عه لاهه دين سه حادي؛ له (۸۲).

سیزه‌هندانه له بینیندا و هاواکات خویندن‌وهیه‌کی دهروونیبیانه‌ی سرووشتی دانیشتنه‌که‌ی به‌گ له‌پریگه‌ی ئه‌و چهند وشهو گوزارشتانه‌وه، به باشی گهینراوه.

۱/۲ به‌کارهینانی کارکردی (پراگماتیک) ای زمان له چیزکی رونه‌زه‌نگی حمه‌سه‌ندا:

وهك ده‌زانریت، واتای کارکردی (پراگماتیک) ای وتراء، ئه‌و واتاییه‌یه، كه له‌پریگه‌ی وشهو زاراوه‌کانه‌وه به راسته‌و خو ناگه‌ینریت، به‌لکو له‌پریگه‌ی ده‌وروبری وتنه‌وه ده‌گات، بیگومان ئه‌م کارهش زور ره‌گه‌ز ده‌خاته پاژه‌ی خویه‌وه، هه‌روه‌کچون کات و شوینی وتن و بوئه‌وه كه‌سه‌کانی بازنه‌ی ئاخاوتن و کرده زمانی و نازمانی‌کان و ته‌نانه‌ت به‌نگابوونی قسه‌که‌ر له هه‌بوونی گوییه‌لخه‌ر له نزیک بازنه‌ی وتن و...تاد، سه‌رجه‌م ئه‌مانه پویان له گهیاندنی واتای کارکردی (پراگماتیک) ای وتراء‌دا ده‌بیت^(۹). جا ئه‌وه‌ی كه له‌م لیکوئینه‌دا به‌پیویستی ده‌زانن بیلین، ئه‌وه‌یه که چیزکنووس ئه‌گه‌ر وریاو زمان‌زان نه‌بیت، ناتوانیت به‌شیوه‌یه‌کی کارامانه که‌ره‌سته زمانی‌کان به‌کاربیات. هه‌رئه‌مه‌شه که واده‌کات بیلین سه‌جادی زمان‌زایی‌کی به‌توانابووه، هه‌روه‌کچون به‌هوی ئه‌و ئه‌شقه‌وه، كه بؤ زمان هه‌بیبووه، توانيویه‌تی فره‌هنه‌نگیکی فراوانی وشهو گوزارشت له ئاوه‌زیدا کویکاته‌وه و به‌پیی پیویستی ئه‌و بارانه‌یه که گوزه‌راون، چونی ویستیت، چ سیمان‌تیکیانه‌وه و چ پراگماتیکانه به‌کاریه‌نیاون. ته‌نانه‌ت ئیدیه‌م و میتا‌فوريش، كه خویان به‌ره‌هه‌می قوئاغیکی په‌ره‌سه‌ندنی زمانن^(۱۰)، ئه‌مانه‌ش لای سه‌جادی ده‌بنه‌وه که‌ره‌سته‌گه‌لیک، كه له‌پریگه‌یانه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی پراگماتیکی خواست و مه‌به‌سته‌کانی بگه‌ینیت. ئه‌م چیزکه چه‌ندان نموونه‌ی له‌باری بؤ ئه‌لایه‌نه له‌خوکرتwooه. بونموونه‌هه‌ر له سه‌ره‌تاءوه، ده‌بیت: "سه‌ره‌تات‌کیمانه ده‌روویه‌کمان لى ببیت‌هه‌وه، توزی ئاهی سکمان له و هه‌موو خیروبییری به‌هاره، له‌و هه‌موو ماست و دوو به‌ره‌که‌ته - كه خوا به‌و مالانه‌ی داوه - بشکی". له‌و وتراء‌دا به‌شیوه‌یه‌کی پراگماتیکی، ئه‌وه گه‌ینراوه، كه ئه‌وان هه‌زارن و عه‌زره‌تین بؤ خواردنی ماست و دو. له‌کاتیکدا كه وشهی هه‌زار، بونی نییه، كه‌چی له‌پریگه‌ی میتا‌فوري (ئاهی سك شکان) و كه‌ره‌سته‌کانی تره‌وه، ئه‌و مه‌به‌سته گه‌ینراوه، هاواکات ئه‌وه‌ش گه‌ینراوه، كه ئه‌مان کاري ئازه‌لداری بؤ ئه‌وان ده‌کهن و خویان خاوه‌ن نین، به‌لکو ماله‌کان ئازه‌لدارن.

دوواتر، كه (حمه‌سه‌ن) دریزه به قسه‌کانی ده‌دات، ده‌بیت: "سالاری خزمه‌تکاریشت هه‌ر به‌دووای گارانه‌که‌دا هه‌لکوت هه‌لکوتیتی"^(۱۱). لیره‌دا به‌راشکاوی ئه‌وه نه‌و تراوه، كه سالار گاوانه، به‌لام ده‌برپراوه‌كه وده بکارهینانیکی پراگماتیکی ئه‌و واتاییه‌یه‌کی بیاندووه. دوواتر، ده‌بیت: "سالیش زووه، گه‌نم هیشتا قه‌رسیله"^(۱۲). ئه‌م ده‌پرپینه کاتنامه‌ییه و وشهی زووه، واتاکه‌ی به‌هوی گولنکردن و پینه‌گه‌یشتنی گه‌نم‌وه ده‌گات و مه‌به‌ستیش له‌کوی وتراء‌كه ئه‌وه‌یه، كه وهرزی

^(۹) بؤ زانیاری ي پتر له‌وباره‌یه‌وه، بپوانه: پراگماتیک و واتای نیشانه‌کان، هوگر مه‌حموود فرهج، ل (۶).

^(۱۰) بپوانه نموونه‌ی پیشتر، كه ده‌برپراوه (عه‌لمویده) و (جگه‌رهی عه‌لمویده) بپو.

^(۱۱) هه‌میشه به‌هار، علاوه‌هه دین سه‌جادی، ل (۷۳).

^(۱۲) سه‌رچاوه‌ی پیشيو، ل (۷۳).

دروینه جاری زوری ماوه. که واته ئهو واتا کارکرده بییه (پراگماتیکییه) يه، كه مەبەستى حەممەسەنە.

دوواتر، (حەممەرسن)، دەلیت: "ئەرى حەممەسەن، من سەير ئەكەم، تو بە خۆت و مال و مىنالته وە شەوو بۇز شان و قول ئەكتون، كەچى نانتان بەدۇ نابى، ئەمە چىيە، تىم ناگەيەنى؟"^(۱۳). ئەم پرسە بەشىوھىكى پراگماتىكى كراوه، چونكە لەپىگەي مىتاۋەرەوە، ئەوه گەينراوه، كە بەو هەموو رەنجدانەتانەوە، كەچى هەر ھەزارن، ئەمە بۇ وايە؟

لە جىيگەيەكى تردا، كە هيزة بۇنەكە دەزىرىت و حەممەسەن دەچىيە لاي (س...ئاغا) دادى بېرسىت، كەچى پىيىدا ھەلدەشاخىت و دەلیت: "... كە تىشتان گىرا پەلامارى مالى ئاغا ئەدەن...". لېرەدا لەبرى ئەوهى بلىت، كە كىشىيەكتان هاتە بى، پەنا بۇ مالى ئاغا دىيىن، واتە لەپىگەي (پەلامارى مالى ئاغا ئەدەن) وە، واتاي ھانابىدىنىكى پېشپۈزەيى بەشىوھىكى پراگماتىكى و بە پىشتبەست بە بۇنەو كەسەكانى بازنەي وتراب، دەگەينىرىت.

دوواتر، (حەممەسەن)، دەلیت: "... ئەى خۇ منىش كويىر نىم، وا هيزة دانراوه لەبەرچاوم تون بۇوە...".^(۱۵) واتە هيزة كە پېرە سىخناخە. ئەم دەپىرىنەش بۇ بىيىنگا لە دەوروبەرى وتن وشەي (تون) كە شىوھ فۇنەتكىيى (توند)^(۱۶)، مەرج نىيە ئەو واتايە بگەينىرىت.

لە شوينىكى تردا، دەلیت: "ئىتەر منىش چەپىيكم لە حەممەرەشى پۇورزام نەگەپابووھو"^(۱۷). لېرەدا بەشىوھىكى پراگماتىكى ئەو واتايە دەگەينىرىت، كە گۆوايە ئەويش فيرى كارەكە بۇوھو لەگەن حەممەرەشدا زور جىياوازىييان نىيە لە دۆزىنەوە ھەلکەندن و كارەكانى بەدۇواي گىاسالىمە گەپاندا. لە جىيگەيەكى تردا، (حەممەسەن) بە خازەى ژنى دەلیت: "... لەلاشەوە گەنمى سەپانىيەكەم دەستى ھېتىابوو بەخۇيا، لە ھەموو ئاوايىي قەدەفەرا بە پەنجە هيشارەتى بۇ ئەكرا...".^(۱۸) لېرەدا حەممەسەن پراگماتىكىيانە ئەو واتايە دەگەينىرىت، كە گەنمەكەيان بېرىشتى باشى دەبىت.

دوواتر كە دەلیت: "لە ھەموو ئاوايىي قەدەفەرا بە پەنجە هيشارەتى بۇ ئەكرا"^(۱۹) ئەمەش پراگماتىكىيانە جەختى بەشى سەرەتاي وترابەكەي (حەممەسەن) دەگات، لەودا كە گەنمەكە بېرىشتى زۇرباشى دەبىت.

دوواتر، (حەممەسەن)، دەلیت: "چەند بۇزىك بۇي حەسامەوە ئەمجا گەنمەكە هاتە دروونەوە".^(۲۰) لېرەدا (هاتە دروونەوە) بەواتاي ئەوه نەھاتووھ، كە دوورىيىتىيەوە، ئەمەش بەھۇي بەكارەيىنانىكى پراگماتىكىيەوە دەگات، بەتايبەت كە دوواتر، دەلیت: "... بەخوا شام لى توند كرد، زۇرى پى

^(۱۲) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۷۴).

^(۱۴) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۸۰).

^(۱۵) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۸۲).

^(۱۶) ھەميشه بەھار، عەلائەدين سەججادى، ل (۷۵).

^(۱۷) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۷۶).

^(۱۸) سەرچاوهى پېشىوو.

^(۱۹) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۷۷).

نهچوو له پهريوه ده رچووم"^(۲۰). ئەم و تراوه پراگماتيكييانه ئەوه دەگەينىت، كە بە خىرايى و بى پشودان هەموويم دوورىيەوە لېپۈومەوە. واتە ئەو وشهو گوزارشتانە كە ئاسايى بۆ گەياندىنى واتاي ئەو مەبەستە پىويستان، هيچيان نەھىنراون، هاوكات واتاكەيان بە باشى گەينراوه، بەلام پراگماتيكييانه.

لە جىكەيەكى تردا، دەلىت: "گيا، سوار تىا ون ئەبى"^(۲۱). ئەم و تراوه سوار و ونبۇونى لەپىنناوى گەياندىنى واتاي پىوانەيى ئاستى بەرزبۇونەوە گژوگىيا. كە واتە لەباتى ئەوهى، كە لە كوردەواريدا دەوترىت (گيا تا ناوقەد هاتووه)، ئەم زىادەرۇيىك لە گەياندىنى واتاي ئاستى بەرزى كژوگىياكەدا دەكات، كە هاوكات وىتاڭرىدىكى جوانى پىوهەكەي، كە ئەسپ و سووارو بۇقىشتن بەناو گياكەداو دىيارنەمانى دەھىننەتە ناوهەوە مەبەستىش تەنبا گەياندىنى ئەو واتايىيە، كە گيا زۆر بەرزبۇوهتەوە.

كانتىكىش، كە (سۇفى كەريم) دەبىستىت گەنمى (س... ئاغا) هەلگىراوه، خۆى دەگەينىتە بەر مالى (حەممەسەن) و دەلىت: "حەممەسەن! نازانم تو تاكەي ئەم هاتوچىيە بەمن ئەكەي؟ ئىتر بەس نىيە؟ تکات لى ئەكەم ئىمسال بادەستمان لە يەقهى يەك بېتىتەوە..."^(۲۲). لېرەدا ئەو واتايىي مەبەستى سۇفى كەريم ھېكەينىت، ئەوه نىيە كە خودى وشهو گوزارشتەكان بەدەر لە دەوروبەر دەيگەينن، بەلام بەپىي دەوروبەر، واتە واتا پراگماتيكييەكەي ئەوهىي، كە تو بۇچى قەرزەكەم نادەيتەوە، بۇ قەرزكۈرۈت، خۆ من دەست لە قەرزى خۆم ھەلناڭرم.

جا ئەوهى دوواتريش، كە دەلىت: "بىستوومە گەنمى ئىمسالت زۆرچاڭ بۇوه"^(۲۳)، ئەمەش كە و تراوىيىكى ھەوالگەينە، دىسان پراگماتيكييانه ھىنراوه و مەبەست لىي ئەوهىي، كە دەزانم پارەت لە دەستدىيە و پىتشىكەبەم.

لە جىكەيەكى تردا، (س... ئاغا) بۇودەكتە (حەممەسەن) و دەلىت: "تو ئىمسال بەقەدەر جوو يەكت پارە پەيدا كردووه، لەو پارەيە قەرزى خەلکى بۆ نادەيتەوە؟"^(۲۴) (لەو و تراوهدا وشهى (پارەزۆرى) ياخود وشهى (دەولەمەند) بۇونيان نىيە، بەلام وشهى (جوو) و كردنە ھاۋىلى لەگەل (پارە پەيدا كردىن)دا، واتاي دەولەمەندبۇون و پارە كۆكەرنەوە پارە زۆرى دەگەينىت. ئەم واتايىي پراگماتيكييانه گەينراوه، گەياندىنە كە لەپىكەي ئەو كۆزانىيارىييانە تاكى كوردى ناو كەلتۈورى كوردەوارىيەوە دەبىت، چونكە لە كوردەواريدا ئەوه و تراوه كە جوولەكە پاشەكەوتكارن و ئەمەش وايكردووه، كە وەك كەسانى كاركەر و لېزان و ئاكام پارەدار بۇيان بېۋانلىقىت.

ژمارە، كە خۆى تەنبا بەھاى ژمېرەيى خۆى ھەيە، كەچى لە دەقدا دەبىتە گەينەرى واتاگەلېكى پراگماتيكييى جودا جودا بەپىي بارى خىتنەپۇوى ژمارەكان. ھەر بۆ نموونە لەم دەقەدا، كە

^(۲۰) سەرچاوهى پىشىوو.

^(۲۱) سەرچاوهى پىشىوو، ل (۷۵).

^(۲۲) ھەميشە بەھار، عەلائەدىن سەججادى، ل (۷۸).

^(۲۳) سەرچاوهى پىشىوو، ل (۷۸).

^(۲۴) سەرچاوهى پىشىوو، ل (۷۸ - ۷۹).

(س...ئاغا) (سمهی گزین) دهنیریت، تاوهکو سى بىزنه لاتەكانى مالى (حەممەسەن) بىيىن و لهبىرى قەرزەكەي (سۆفى كەريم) بىيدات بە سۆفى، هەروهك لە دەقەكەدا ھاتوو، كە دەلىت: "ئا بچۇ، سەمە بىزنه كانى بىيىن و بىدە بە سۆفى با لە باتىيى ھەقى خۆى ھەليانگرى، سەگباپە پانم بۇ پىيەكەوە ئەنى"^(۲۵). دوواتر، حەممەسەن، پۇوداوهكە دەكىرىتەوە و دەلىت: "سەمم سەمبۇو، خىرا پاپەرى، چۇو سى بىزنه گەرەكەي دايە پېش خۆى و ھىننانى..."^(۲۶).

وتراوى پېشتر، ئەگەر لە پۇوالەتى وتراوهكەوە بىيت، ئەوا ئاغا ماف بۇ ماخخوار دەكىرىتەوە، كەچى بە بەئاكايى لە بۇنەتى وتراوهكەو كەسانى بازنهتى وتن، ئەوا ئەو واتا پراكما تىكىيە دەگات، كە ئاغا نازارەوايە و پېشىلەكارى مافى حەممەسەن و حەزىيش ناكات جووتىارەكان بىنە خاوهن ئازالى خۆيان. وتراوى دوواتر، ئەوه دەكەينىت، كە بىزنه كان بۇونە مالى سۆفى، ئاغاش ئەم كارەت ھەر بۇ ئەوه كردوو، كەچى لەپىيگەتى وتراوى: "بەيانى سەيرىم كرد سۆفى كەريم دوو بىزنى لە بىزنه كانى داوهتە پېش خۆى و چۇووه بۇ شار..."^(۲۷). لېرەدا بە ھىننانى ژمارە دوو، دەرگا لەسەر كۆمەلېك واتاي پراكما تىكى دەكىرىتەوە، كە ئامادەتى كەياندىن. بەواتايەتكى تر وتراوهكە كۆمەلېك ھەلھىنجانى واتايى لىيەدەكەويتەوە، لەوانەش، يەكەم: ئاغا خۆى ئەم بېرىارەتى لەپىيىناو ئەمەدا، داوه كە بىزنىكى پېپەرىت. دووھەم: ئاغا وەك بەرتىيل ئەو بىزنهتى وەرگەرتۇوە. سىيەم: ئاغا بە تېرىك دوو ئامانجى بە كەندەلەفىل، پېكاوه، كە ھىشتەنەوەي حەممەسەننى جووتىارە بەبى ئاژەل، ھەروهە رەوايىدان بە بۇونە خاوهنى بىزنه كە لەپىي گەندەلەفىلەكەوە.

لېرەدا جىيگەتى سەرنىج ئەوهەيە، كە ئەگەر، ئەو وتراوهتى (حەممەسەن) تەنبا ھەر ئەوهندە بۇوايە و ئەوهى بەدووادا نەھاتىيە، كە (حەممەسەن)، دەلىت: "زانىم بىزنىكىييانى بۇ دىواخانى ئاغا بە جى ھىشتۇوە"^(۲۸). ئەوا چىرۇكەكە وەك واتا گەرنىكتەر دەبۇو، ھاۋاکات وەك ھونەرى چىرۇكۇوسىيىش لەبارتر دەبۇو.

^(۲۵) سەرچاوهى پېشىوو، ل (۷۹).

^(۲۶) سەرچاوهى پېشىوو.

^(۲۷) ھەميسە بەھار، عەلانەدەن سەججادى، ل (۷۹).

^(۲۸) سەرچاوهى پېشىوو.

ئەنجام

بەکورتى دەكىرىت وەك ئەنجامى لىكۆلىنەكە، چوار خال بخەينە پۇو ياخود دووپاتيان بکەينەوە، كە ئەوانىش بىرىتىن لە:

يەكەم: چىرۇكەكە نىشانە زمانزانى ى چىرۇكنووسەكەي بەناشكرا پىيوه دىيارە. ئەمەش هەر لە فەرەنگەكەيەو تا بە بەكارھىنانە پراغماتىكىيەكان دەگات، سەرجەم گۇواھى ئەوەن.

دۇوھەم: وشەو گۈزارشىتەكانى ناو چىرۇكەكە، بەئاگايى ى سەجادى لەلايەنى ئەو گۆقەرەي، كە لەو رووبەرە جوڭرافيايىيە چىرۇكەكەدا لەثارادايە، دەردەخات.

سېيھەم: چىرۇكنووس لە سروشتى ژىيانى گوندىشىنانا ناوجەكە بەتايبەتى و لە پۇزگارى چەكانى گوندىشىنانا كوردىستان بەگشتى بەئاگايە.

چوارھەم: ئەگەرچى چىرۇكەكە كۆمەللايەتىيە، بەلام چىرۇكنووس لەرىكەي وشەو زاراوهكانەوە، پەنامەكىيانە كەمتازىز لايەنى رامىارىش دنه دەدات.

B

سەرچاوهکان:

- ١- أضواء على الدراسات اللغوية المعاصرة، الدكتور نايف خرما، عالم المعرفة، الكويت ١٩٧٨.
- ٢- ئىدىيۆم لە زمانى كوردىدا، جەلال مەحمود عەلى سوبھانى، (بەرگى يەكەم دووھم و سىيەم)، سلىمانى ٢٠١٢.
- ٣- پراكماتىك و واتاي نىشانەكان، ھۆگر مەحموود فەرەج، نامەي دكتورا، زانكۆي سلىمانى ٢٠٠٠ (چاپ نەكراوه).
- ٤- بۇوارە واتايىيەكان، ھۆگر مەحموود فەرەج، ماستەرنامە، زانكۆي سەلاھەدین ١٩٩٣ (چاپ نەكراوه).
- ٥- رىشتەي مروارى، (بەرگى ١ تا ٤)، عەلائەدین سەجادى، كتىبى سەردەم ژمارە (٢٦٠)، سلىمانى ٢٠٠٣.
- ٦- علم الداللة، الدكتور أحمد مختار عمر، مكتبة دار العروبة للنشر والتوزيع، الكويت ١٩٨٢.
- ٧- لىكۈلىنەوه زمانەوانىيەكان، پروفېسۆر د. مەممەد مەعرووف فەتاح، ھەولىر ٢٠١٠.
- ٨- ھەميشە بەهار، عەلائەدین سەجادى، فەرھاد شاكەلى پىشەكىي بۇ نۇوسىيۇ، دەزگاى چاپ و بلاۋىرىنى دەزگاى چاپى دووھم، ھەولىر ٢٠١٢.

"ملخص الدراسة باللغة العربية"

هذه الدراسة المسممة بـ "تأثير التداولية والمفردات واللغة على الاجواء الكوردية في قصة رونزنگى حمسن"، تتكون من فصل واحد متضمناً مبحثين. فالاول: نتناول فيه أهمية اللغة عند من هم يهتمون بالكتابة وكتابه القصة على وجه الخصوص، ومن ثم نركز على مستوى القاص علاء الدين السجادي و إمامه باللغة الكوردية. كما ونبين سعة القاموس الذهني عنده وقدرته على إستعمال الكلمات والمصطلحات والتعابير الكوردية الأصيلة بحسب المقام الذي يتطلبه سير أحداث القصة، كما و إضطلاعه على الكنيات والاستعارات الموجودة في اللغة الكوردية. فأما في المبحث الثاني: فنتكلم عن الاستعمالات التداولية التي أقدم القاص على توظيفها بصورة رصينة بغية إيصال مقاصده الى المتلقي أو القارئ الكوردي بالشكل الذي يحث القارئ على قراءتها حتى النهاية أو الوصول الى النتيجة التي تقول بها القصة. وهذا بطبيعة الحال يدل على تمكن القاص من اللغة.

Abstract

The present paper which is entitled "The Impact of pragmatics, Lexicon and Language in the Kurdish environment of Ronazengi Hemesen" consists of only one chapter. It includes two sections. The first deals with the significance of language for those who have interest in writing in general and writing stories in particular. Then, the focal point of the paper is shifted to the status of Sajaddi as a writer, and he has a comprehensive knowledge about Kurdish language.

His mental lexicon is showed, and his ability in using words, terms, and Kurdish genuine expression according to the situation that the events require; Also his undertaking in Kurdish metaphor and metonymy.

The second topic deal with pragmatically using of which the writer applied in a staid way in order to intimate his intentions to Kurdish readers, and makes them read it continuously till the end, which is loked by it. This shows language capability of the writer.

